

природата му дава, той е осъденъ да събира сламки отъ земята и да ги нарежда на купчинки.

Като говоря по този начинъ, мнозина казватъ: Ние искаме да живѣемъ добре. Кажете ни нѣщо хубаво. Кажете ни нѣщо, което ще стане. — Това, което сега ви казвамъ, е най-хубавото. Какво по-хубаво отъ това, човѣкъ да бжде разуменъ? Какво по-хубаво отъ това, да има съдържание въ този разумъ? Какво по-хубаво отъ това, туй съдържание да има смисълъ? Сегашнитѣ хора сж оставили хубавото, което имъ е дадено — разумътъ, съдържанието на този разумъ и смисълътъ на това съдържание. Тѣ сж отrekli разума, отrekli сж съдържанието на живота, отrekli сж и смисъла на живота — любовта и търсятъ онова, което не познаватъ. Тази е причината, задето тѣ не разбиратъ закона на любовта. Единствениятъ законъ, който действува въ свѣта, това е законътъ на любовта. Едновременно съ него действува и противоположниятъ законъ — законътъ на умразата. Докато люби и мрази, човѣкъ живѣе и се развива правилно. Като престане да люби, върху него действува само закона на умразата, и той започва да се втвърдява. Ние превеждаме думата „умраза“ съ думата „студъ.“ Щомъ нѣкоя планета започне да истива, нейната пѣсенъ е изпѣта вече. Докато младата мома играе на хорото и въ сърдцето си има любовъ, тя живѣе. Щомъ престане да люби, животътъ ѝ се свършва. Ако се ожени и престане да люби, между нея и възлюбения ѝ наставатъ крамоли, недоразумения. Днесъ се каратъ, утре се каратъ, докато единъ день кжщата имъ запустѣе. Какъ ще запустѣе? — Като заминатъ всички за онзи свѣтъ. И жената, и мжжътъ, и децата заминаватъ за онзи свѣтъ, кжщата имъ се изпразва и поменъ не остава отъ тѣхъ. Въ който домъ влѣзе умразата, тя всичко ще помете. Единствениятъ хора, отъ които не остава никакъвъ поменъ, това сж хората на умразата. Нѣкой казва, че мрази. Съ това той иска да каже, че е свободенъ да се проявява, както желае. Ако иска, той може да изпита умразата на хората, но самъ не трѣбва да мрази. Като обича, човѣкъ все ще изпита умразата на хората, но самъ не трѣбва да мрази. Да мразишъ, значи да изневѣришъ на себе си, да изневѣришъ на цѣлото човѣчество. Колцина отъ васъ сте свободни отъ умразата? Кой човѣкъ може, като кажатъ нѣщо лошо за него, или за вѣрующото му, да не се обиди, да не прояви умразата си? Има такива хора, но тѣ сж малко. Повечето хора, като ги обидятъ, вед-